

ת"פ 16161/04/21 - מדינת ישראל נגד יוסף ג'ולאני, חמזה קוואסמי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 16161-04-21 מדינת ישראל נ' ג'ולאני(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשמים	1. יוסף ג'ולאני ע"י ב"כ עו"ד סאהר עלי 2. חמזה קוואסמי

גזר דין לנאשם 1

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש בכתב אישום מתוקן המייחס לו שלושה אישומים, כולם עוסקים בעסקאות נשק שנערכו עם סוכן משטרתי סמוי.

2. **באישום הראשון** מתואר כי ביום 20.2.21 יצר הסוכן המשטרתי קשר עם הנאשם וקבע להיפגש עמו כדי לרכוש ממנו אקדח 9 מ"מ ושתי קופסאות כדורים תואמים תמורת סכום של 36,000 ש"ח. השניים קבעו להיפגש למחרת בשעה 20:00 במחנה פליטים שועפאט. בסמוך לזמן המפגש הודיע הסוכן לנאשם שירכוש ממנו את הנשק ללא קופסאות הכדורים. הנאשם הגיע לנקודת המפגש כשהוא נושא עליו שני אקדחים. הוא נכנס לרכבו של הסוכן והציע לו לרכוש את שני האקדחים, אקדח מסוג FN פאראבלום תמורת 35,000 ₪ ואקדח מסוג גלוק תמורת 48,000 ש"ח. הסוכן המשטרתי, יחד עם סוכן נוסף בשם מוחמד שהיה עמו ברכב, בדקו את כלי הנשק המוצעים, והנאשם הציע לסוכן לנסוע מספר מטרים למקום נטוש כדי לירות מספר כדורים. הנאשם מסר לסוכן מוחמד את האקדח הבלגי כשהוא מוכן לירי עם מחסנית בתוך הבית וכדור בבית הבליעה, ומוחמד ירה שלושה כדורים לוודא את תקינות האקדח. לאחר מכן חזרו השלושה לנקודת המפגש והסוכן מסר לנאשם סכום של 35,000 ₪ בתמורה לאקדח הבלגי ולמחסנית. הנאשם הבטיח לסוכן שבעיסקה הבאה יתן לו תחמושת ללא תמורה. באישום זה הואשם הנאשם בעבירות של סחר בנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין; החוק**), ובנשיאה והובלה של נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק.

באישום השני מתואר כי ביום 1.3.21 יצר הסוכן קשר עם הנאשם וביקש לרכוש את אקדח הגלוק שהוצע לו בעסקה הקודמת. הנאשם השיב כי הגלוק נמכר, אך הציע למכור לסוכן אקדח אחר תמורת 53,000 ₪. השניים סיכמו בשיחה על מכירת אקדח 9 מ"מ ושתי מחסניות תואמות תמורת 50,000 ₪, כשמרבית הסכום ישולם בעת ביצוע העסקה וסכום של 2,000 ₪ ישולם במועד אחר. ביום 3.3.21 שוחחו הנאשם והסוכן פעם נוספת והסוכן הודיע שהצליח לגייס סכום של 48,500 ₪ ואת היתרה ישלם מאוחר יותר. בשעה 20:00 נפגשו השניים בהתאם לסיכום ביניהם בנקודת המפגש. הנאשם הגיע למקום בקטנוע, כשהוא נושא מזוודה ובה אקדח חצי אוטומטי תוצרת הקלר וקוח, גרמניה,

קליבר 9 מ"מ פרבלום עם מחסנית תואמת ושלושה כדורים. הנאשם נכנס לרכבו של הסוכן ומסר לסוכן מוחמד את האקדח. השלושה נסעו כמה מטרים למקום נטוש, הנאשם הכניס למחסנית שלושה כדורים ומסר את האקדח למוחמד, שירה את הכדורים לוודא תקינות האקדח. הנאשם סיכם עם הסוכן שמחסנית תואמת נוספת תימסר לו במפגש הבא ולאחר שישלים את התמורה עבור האקדח. השלושה חזרו לנקודת המפגש, הסוכן שילם לנאשם וקיבל את האקדח. כמו כן קיבל ללא תמורה קופסת כדורי 9 מ"מ. באישום זה יוחסה לנאשם עבירה של סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין.

האישום השלישי אף הוא מתאר עסקה בין הנאשם לסוכן, כאשר התיאום התבצע בשיחת טלפון ביום 20.3.21. העסקה כללה מכירת אקדח 9 מ"מ וארבע קופסאות כדורים תמורת 39,200 ₪. בשיחה ביום 22.3.21 הודיע הנאשם לסוכן שלא עלה בידו להשיג כדורים והתמורה הופחתה ל-37,000 ₪. הסוכן ביקש מהנאשם להביא עמו אקדח נוסף שהציע למכור לו בעבר. הצדדים הגיעו לנקודת המפגש, הנאשם הגיע כשהוא רכוב על אופנוע שנמסרה לגביו הודעת אי שימוש ונשא עמו שני אקדחים, האחד תוצאת סמית ו-ווטסון, ארה"ב, קליבר 9 מ"מ פראבלום, והשני אקדח חצי אוטומטי מסוג גלוק תוצרת אוסטריה, אף הוא 9 מ"מ פראבלום. הנאשם נכנס לרכבו של הסוכן והציע לו את האקדחים תמורת סכומים של 36,000 ₪ ו-48,000 ₪. נאשם 2 הגיע אף הוא לנקודת המפגש על אופנוע והביא מזוודה ובה מחסנית ואבזרי נשק נוספים, אותה מסר לנאשם. הנאשם והסוכן ניהלו משא ומתן, במהלכו הודיע הנאשם כי באפשרותו להציע למכירה אקדח נוסף. הוא התקשר לנאשם 2 וזה הביא אקדח חצי אוטומטי D.D.G עם מחסנית ריקה תואמת. הנאשם מסר למוחמד את שלושת האקדחים ומחסנית הכוללת 4 כדורים, השלושה נסעו למקום הנטוש ומוחמד ירה בכל אחד מהאקדחים כדי לוודא את תקינותו. לאחר מכן חזרו לנקודת המפגש. הסוכן מסר לנאשם כסף תמורת האקדח וכן את יתרת התשלום בגין העסקה הקודמת, ובעת ספירת הכסף נעצר הנאשם.

באישום זה הואשם הנאשם והודה בעבירות של ניסיון סחר בנשק ובאביזרי נשק לפי סעיף 144(ב2) עם סעיף 29 לחוק העונשין, נשיאה והובלת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק, נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: **פקודת התעבורה**) בצירוף סעיף 38 לפקודה זו, ונהיגה ברכב עליו נמסרה הודעת שימוש לפי סעיף 308 (ד) לפקודת התעבורה.

טיעוני הצדדים

3. **ב"כ המאשימה** עמד בטיעוניה על כך שהנאשם הורשע בשלושה אישומים נפרדים, שבכל אחד מהם הביא עמו שני כלי נשק ובאישום השלישי בעקבות שיחת טלפון הביא אקדח נוסף. מבחינת נסיבות העבירה, טען, הנאשם לא שימש כצינור אלא היה הרוח החיה מאחורי העסקאות. הוא ששוחח עם הסוכן והוא שהביא את כלי הנשק. ניכר כי היתה לו גישה לכלי הנשק וזמינות גבוהה שלהם והוא אף הרוויח סכומי כסף גדולים. עוד טען ב"כ המאשימה כי כלי הנשק הבלתי חוקיים והשימוש שנעשה בהם גורמים מידי יום לנזק וצער רב, ועל בית המשפט להצטרף למאבק בתופעה. לטענתו מעשיו של הנאשם פוגעים בערך של שמירה על חיי אדם ושמירת הסדר הציבורי, ומידת הפגיעה במקרה זה חמורה מאד.

בעניין מדיניות הענישה הדגיש ב"כ המאשימה כי אין מדובר בפרמטר יחיד, וכי מהפסיקה עולה כי חלה החמרה ברמת הענישה וכי יש מקום להחמרה נוספת. המגמה של החמרת הענישה עולה גם מתיקוני חקיקה, אשר אמנם אינם חלים במקרה זה אך מעידים על עמדת המחוקק.

המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 42-72 חודשי מאסר לעל עבירה של סחר בנשק ו-24-48 חודש

לכל עבירה של נשיאת נשק, עם אפשרות לחפיפה מסוימת בין האישומים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ב"כ המאשימה ציין כי הנאשם הודה וחסך זמן, ומאידך כי התסקיר בעניינו אינו חיובי. בהתחשב בצורך בהרתעת היחיד והרבים ביקש ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם 8 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

4. **ב"כ הנאשם** ציין בטיעונו כי הנאשם ללא עבר פלילי, הודה במיוחס לו וחסך זמן. הוא הוסיף כי העבירה של נשיאת הנשק נבלעת בעבירת הסחר, יש להעניש את הנאשם פעם אחת ואין מקום "לפרק לגורמים" את האירוע. עוד טען כי נשיאת הנשק היתה קצרה מאד, שכן הרוכש הגיע אל הנאשם, וכי כל העבירות בוצעו בתוך תקופה קצרה של 28 יום, כאשר היוזמה והפניה נעשו על ידי הסוכן. הסניגור הוסיף עוד כי באירוע מעורב נוסף, נאשם 2, והוא שהיה הולך ומביא את כלי הנשק אל הנאשם.

לעניין מתחם הענישה טען הסניגור כי כל העסקאות בוצעו בין אותם שלושה מעורבים, טיב ה"סחורה" היה דומה והתשלום ניתן מאותו אדם ולא אותו אדם. לפיכך מדובר, לטענתו, באירוע אחד שיש לקבוע בגינו מתחם ענישה אחד. הוא הוסיף כי מדובר במכירה של אקדחים ולא של נשק ארוך, וכי הנאשם לא קיבל לכיסו את כל הסכומים ששולמו אלא עמלה בלבד. לאור כל אלה ביקש הסניגור לקבוע מתחם ענישה בין 20-40 חודשי מאסר לכלל האישומים.

במסגרת המתחם טען הסניגור כי הנאשם הועמד לדין בתיק זה לראשונה וכי תסקיר שירות המבחן מצביע על עובדות חיוביות: הנאשם משלים עתה לימודים לשיפור תעודת בגרות, המניע למעשיו כספי ואינו בטחוני או אידיאולוגי. הנאשם מבין את המחיר שמשלמת החברה על הימצאות נשק בלתי חוקי, ואת העובדה שעליו לשלם על הטעות שעשה. הנאשם הוא בעל יכולות לימודיות ויכולת לשמור על אורח חיים נורמטיבי. הוא לוקח אחריות על מעשיו ומביע חרטה. הנאשם ויתר על דיון בשחרור לחלופת מעצר ועל ניהול הוכחות מתוך חרטה ולקיחת אחריות. הוא אף הוכיח יכולת לנהל אורח חיים נורמטיבי, בכך שעבד באופן יציב במשך שנים וכן למד והוא זכאי לתעודת בגרות (הוצגו אסמכתאות לעניין העבודה והלימודים).

5. **אביו של הנאשם** ביקש לומר את דברו, והבהיר כי לא חינוך את ילדיו על נשק. לדבריו בנו הלך בדרך לא נכונה, אך מדובר במעידה חד פעמית ולא בחינוך שנתן. בחיפוש שנערך בביתו לא נמצא נשק. הוא ביקש רחמים בגזירת דינו של הנאשם.

הנאשם עצמו אמר כי הוא מכר בכך שעשה טעות, ולא היה אחראי כפי שהוא היום. לדבריו הוא שילם ומשלם על כך בחייו. הוא לומד בכלא ורואה את הנזק שנגרם במגזר הערבי. הנאשם ביקש את רחמי בית המשפט.

תסקיר שירות המבחן

6. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו עולה כי הנאשם הוא רווק כבן 23, ללא עבר פלילי, סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות ירדנית. הוא תלה את מעשיו בהיגררות אחר חברה שלילית וברצון לעשות "כסף קל", כשדבריו המניע העיקרי למעשיו היה כלכלי. רק לאחר מעשה החל הנאשם להפנים את הנזקים והמחירים החברתיים הנגרמים בעקבות מעשיו ובשל עבריינות בכלל. קצין המבחן התרשם מנטילת אחריות פורמלית, ועם זאת ציין כי הנאשם הביע חרטה ורצון להימנע מהתחברות לחברה שולית ועבריינית, וכן ניצל את תקופת מעצרו לשיפור יכולות התעסוקה שלו. לנוכח חומרת העבירות המליץ קצין המבחן על ענישה מוחשית מציבה גבולות וענישה מותנית, תוך התחשבות גם

בתקופת מעצרו ובגילו הצעיר.

מתחם העונש ההולם

7. אין צורך להכביר מילים אודות חומרתן של עבירות נשק והסכנה הרבה הנשקפת מהן. הסחר בנשק עלול להביא להימצאותו של נשק בידי גורמים המעוניינים לעשות בו שימוש אסור, ולגרום לסיכון ממשי של שלום הציבור, בין שהסיכון בטחוני ובין שהוא פלילי. העובדה שמאן שהוא מוכן לשלם סכומי כסף גדולים עבור נשק, מעידה על נכונות ואף כוונה לעשות בו שימוש.

נפסק לא אחת כי הסכנה הרבה שבשימוש בנשק מחייבת ענישה חמורה. כך, לדוגמא, נקבע בע"פ 4154/16, רונן דהוד נ' מדינת ישראל:

"11. בפסיקתנו נקבע, לא אחת, כי יש לראות את תופעת הסחר הבלתי-חוקי בנשק בחומרה רבה. נפסק כי לא ניתן להשלים עם קיומו של 'שוק' מחתרתי בלתי-חוקי למכירת כלי נשק, וגדיעתו היא תנאי הכרחי למיגורם של מעשי אלימות חמורים, המתרחשים במקומותינו בתדירות מדאיגה. אלה מתאפשרים, בין היתר, בשל הימצאותם של כלי נשק בידי עבריינים (ראו:ע"פ 6542/11, מוקטראן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.02.2013)). הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית, שבה נשק המוחזק באופן בלתי חוקי עלול להגיע אף לידי מעורבים בפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני ... ואכן, המגמה בשנים האחרונות לגבי עבירות נשק היא של החמרה ברמת ענישתם של המעורבים בהן ומתן ביטוי עונשי ההולם את הסכנה הנשקפת מהם..."

בע"פ 9543/09, בילאל רחאל נ' מדינת ישראל:

"אין צורך להכביר מילים על הקלות הבלתי נסבלת שבה סובב נשק חם או קר על נגזרותיו בידיים עברייניות. פעמים שהנשק נוטל חיי אדם, פעמים הוא פוגע בגוף האדם, ופעמים מתמזל המזל ובסייעתא דשמיא, אין פגיעה גופנית. הצד השווה הוא תדיר הפוטנציאל ההרסני, והבעתה האוחזת את הקרבנות. בכגון דא - לצד עבירת הנשק נקבע עונש של 7 שנות מאסר, ובסיוע כבעניינו - מחצית".

בע"פ 761/07, מיכאל אדרי נ' מדינת ישראל:

"ניסיון השנים האחרונות מלמד שנשק המוחזק שלא כדין מוצא את דרכו לעתים לידיים עוינות, ולעתים נעשה בו שימוש למטרות פליליות, ואלה גם אלה כבר גרמו לא אחת לאובדן חיי אדם, ולפגיעה בחפים מפשע שכל 'חטאם' נבע מכך שהם נקלעו בדרך מקרה לזירת הפשע. כדי להילחם בכל אלה צריך העונש לבטא את סלידתה של החברה ודעתה הנחרצת שלא להשלים עם עבריינות בכלל, ומסוג זה בפרט".

לאחרונה ממש, נפסק בע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' אברהים פקיה (19.12.21):

"יש להדגיש את החומרה היתירה שנודעה לביצוע עבירות נשק, על כל סוגיהן ומיניהן.

במסגרת פסק הדין בע"פ 4595/13 זובידא נ' מדינת ישראל (6.7.2014) בית המשפט קרא למחוקק לשקול את החמרת הענישה בעבירות נשק. בהמשך לכך, בשנת 2018 תיקן המחוקק את סעיף 340א לחוק העונשין והחמיר את העונש הקבוע בצידה של עבירת ירי מנשק חם (ראו: הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 132) (ירי מנשק חם), התשע"ח-2018, ה"ח 1223). זאת, כצעד נוסף למלחמה בתופעת השימוש בנשק ופוטנציאל הנזק הכרוך בכך.

בהמשך לתיקון זה, בית משפט זה הדגיש בפסיקתו פעם אחר פעם, כי עבירות הנשק הפכו לחזון נפרץ, המביא לעיתים מזומנות לפגיעה בחיי חפים מפשע. בהתאם לכך, בית משפט זה שב וקבע כי החמרת הענישה בגין עבירות אלו היא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי להרתעת הציבור מפני ביצוען (ראו מיני רבים: ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקאות 16-17 לחוות דעתי (5.11.2019); רע"פ 7344/18 מג'יד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (21.10.2018)).

לגישה מחמירה זו מתווספת חומרה יתירה בענייננו בגין העובדה כי המשיב לא פעל להסגרת הנשק בו השתמש לידי המשטרה עד עצם היום הזה. כפי שציינתי בעבר, כלי נשק אשר אינם נמצאים בידי רשויות החוק עלולים לשמש לפעילות עבריינית המסכנת את שלום וביטחון הציבור, ואף לשרת גורמים עוינים לפעילות על רקע ביטחוני (וראו ע"פ 4530/19 ג'זאווי נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (11.8.2019)).

הפסיקה הנוהגת

8. ב"כ המאשימה הפנה לפסק הדין בע"פ 500/21 פלוני נ' מדינת ישראל (31.5.21), בו עמד בית המשפט על מגמת הפסיקה להחמיר בעבירות הנשק ועל הצורך להחמיר עוד יותר "בהעידנא, משרבו עבירות הנשק במגזר הערבי, ועל בתי המשפט לתרום תרומתם במלחמת החורמה שהוכרזה על התופעה".

הוא הפנה גם לע"פ 2733/0 בשיר אבו זיאד נ' מדינת ישראל (24.10.21), בו נדחה ערעור של מי שנדונו לעונשי מאסר לתקופות של 10 ו-8.5 שנים, בנוסף למאסרים מותנים וקנסות, בגין "עסקאות נשק ותחמושת רבות" עם גורמים שונים בתחומי המדינה ומחוצה לה, לרבות עם גורמים בשטחי איו"ש. מדובר עסקאות רכישה ומכירה של דמוי תמ"ק מסוג קרלו ואקדה, מכירה של אלפי קליעים המשמשים תחמושת לרובי סעד M-16 וחלקים של רובים מסוג זה שנמכרו לגורמים שונים בחברון, כאשר נאשם 1 עמד בקשר שיטתי עם אותם גורמים והוביל את אמצעי הלחימה ברכבו. מערער 2 מכר למערער 1 אלפי קליעים ובחלק מהמקרים נסע איתו לחברון לצורך מכירת התחמושת לאחרים. הוא החזיק בביתו כוונת טלסקופית וסמן לייזר, וכן ביצע מספר עסקאות רכישה ומכירה של כלי נשק שונים, בהם "קרלו" ומספר אקדחים. בבית המשפט המחוזי נקבע כי המערערים חסרו בנשק ובאמל"ח דבר יום ביומו, ואימצו את עבירות הנשק כאורח חיים ממניעים של בצע כסף. הם סחרו בסוגים שונים של נשק ואמל"ח, והובילו אותם כשהם מוחבאים ברכבם דרך מחסומי המעבר לתוך תחומי איו"ש, ובית המשפט העליון הגדיר את מעשיהם כ"מפעל סחר" בכלי נשק ותחמושת. כאמור, הערעור נדחה.

9. ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין. אפרט חלק מהם:

ע"פ 8869/21 **מדינת ישראל נ' אברהים קואסמה** (13.3.22) - המשיב הורשע ב-3 אישומים שענינם עסקאות סחר בנשק, בהתייחס לנשק מסוג M-16. בבית המשפט המחוזי נדון המשיב ל-32 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט העליון החמיר בעונשו ל-42 חודשי מאסר, תוך הבהרה שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין.

ע"פ 8045/17 **מחמוד בראנסי נ' מדינת ישראל** וערעורים נוספים (16.8.18) - הסניגור הפנה לפסק הדין המתייחס למערער 1, אשר הורשע ב-6 אישומים שענינם עסקאות בנשק ועבירות סמים, ונדון ל-8 שנת מאסר, מהן 6 שנים בגין עבירות הנשק ושנתיים בגין עבירות הסמים.

ע"פ 4154/16 **רוח דהוד נ' מדינת ישראל** (19.1.17) הנ"ל - המערער הורשע בשני אישומים שכל אחד מהם כלל עבירות סחר בנשק ועבירות נשק נוספות. מדובר בשתי עסקאות מכירה לסוכן, באישום אחד נמכר אקדח ובאישום השני רובה ציד מאולתר. המערער נדון ל-45 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. נקבע מתחם בין שנתיים לחמש שנות מאסר לכל אחד מהאישומים. הערעור נדחה תוך שבית המשפט העליון עמד על כך שלא ניתן להשלים עם קיומו של "שוק" מחתרתי בלתי חוקי למכירת כלי נשק, וגדיעתו של שוק זה היא תנאי הכרחי למיגור מעשי אלימות חמורים.

ת"פ (מרכז) 41838-09-20 **מדינת ישראל נ' יוסף חיים פרץ** (5.7.21) - הנאשם הורשע בהסדר טיעון ב-5 עבירות סחר בנשק ועבירות נשק נוספות וכן בעבירות סמים. הוא נדון לעונש מוסכם של 6 שנים ו-3 חודשים של מאסר בפועל ועונשים נלווים.

10. אפנה לפסקי דין נוספים בעבירות דומות:

ע"פ 8280/15, **מוחמד ג'ולאני נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בסיוע לעסקה בנשק ובהחזקת נשק, בכך שהיה מעורב עם אחרים בעסקה בה נמכרו לסוכן משטרתי שני רובים ואקדח. נקבע מתחם בין 16 ל-36 חודשי מאסר, המערער נדון ל-20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, וערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 2422/14, **עלי ח'דר נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעבירה של סחר בנשק במכירת רובה מסוג קרל גוסטב לסוכן משטרתי. הוא נדון ל-36 חודשי מאסר בפועל וערעורו נדחה.

ת"פ (חיפה) 4664-01-20 **מדינת ישראל נ' חליל אנבריה** (22.7.20) - הנאשם הורשע בנסיון לסחר בנשק, בכך שניסה יחד עם אדם אחר לסחור במספר כלי נשק, בעסקאות שבסופו של דבר לא יצאו לפועל. הצדדים הגיעו להסדר טיעון שכלל מאסר בפועל לתקופה שבין 14-21 חודשים. בית המשפט התחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בעברו הנקי ובהודאה ולקיחת האחראיות, כמו גם במצבו הכלכלי והמשפחתי המורכב. על הנאשם הוטל עונש של 16 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

ת"פ (ירושלים) 35684-04-18 **מדינת ישראל נ' פריד שחאדה** (1.5.19) - הנאשמים הודו והורשעו כל אחד מהם בשתי עבירות של סחר בנשק לסוכן משטרתי סמוי. במקרה אחד מדובר במכירת אקדח, ובמקרה נוסף ברובה סער מסוג M-16. נקבע מתחם ענישה של 28-60 חודשי מאסר לשתי עבירות של תיווך בנשק, ומתחם שבין 40 ל-80 חודש לשתי עסקאות בנשק (אקדח ורובה סער). על נאשם 1 שהורשע בעבירות התיווך נגזרו 28 חודשי מאסר בפועל ועבירות נלוות, ועל נאשם 2 שהורשע בעבירות של עסקאות בנשק נגזרו 48 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

אפנה לפסיקה רלוונטית נוספת: ת"פ (י-ם) 5433-05-21 **מדינת ישראל נ' אנס זחאיקה** (10.2.22); ת"פ עמוד 6

37047-07-20 **מדינת ישראל נ' רמזי אטרש** (15.7.21); ת"פ (ירושלים) 15842-11-20 **מדינת ישראל נ'דאוד חושיה** (23.12.21).

11. בעניינינו, הנאשם הורשע בשלושה אישומים שעניינם מכירת נשק לסוכן משטרתי סמוי. באותן שלוש עסקאות הציע הנאשם מספר כלי נשק, באופן המצביע על קיומם של מספר גדול של כלי נשק זמינים, ועל מעורבות עמוקה בעסקי מכירת הנשק. הנאשם היה מעורב בעסקאות כמוכר ולא כקונה, ובכך תרם להפצתם של כלי נשק ליעדים לא ידועים, באופן שעלול להגיע לידיהם של גורמים מסוכנים, על רקע לאומני או פלילי. תמורת הנשק קיבל הנאשם סכומים של עשרות אלפי ₪. אף אם אניח כי הסכום אינו מגיע במלואו לידי הנאשם, וכי הוא זכאי לעמלה או שעליו לרכוש את הנשק מאחרים, גם כך מדובר בסכומים נאים שהגיעו לידי הנאשם.

מאידך גיסא, היוזמה לכל העסקאות הגיעה מצידו של הסוכן ולא מצד הנאשם, ומתיאור העובדות לא עולה שהנאשם נקט פעולות להפצת כלי הנשק ולא הביא אותם אל הרוכשים. כל כלי הנשק המתוארים בכתב האישום הם אקדחים, שהסכנה הנשקפת מהם נמוכה לעומת רובים ותתי מקלע המתוארים בדרך כלל בפסיקה העוסקת בעבירות אלו. בנוסף, העובדה שהנשק נמכר לסוכן משטרתי גרמה להוצאתו ממעגל הנשק הבלתי חוקי ולצמצום הסכנה לציבור, אם כי הנאשם עצמו לא היה מודע לכך.

12. בפסקי דין רבים עלה הצורך להחמיר בענישה על עבירות נשק, ובחינת הפסיקה מצביעה, אכן, על מגמה ברורה של החמרה. עם זאת, רבים מפסקי הדין הנזכרים לעיל ניתנו לאחרונה, כך שהם מבטאים את אותה מגמה בעונשים שנגזרו על הנאשמים.

מאחר שמדובר בשלושה אירועים דומים מאד זה לזה, סמוכים בזמן ובמקום וזהים גם מבחינת זהותם של המעורבים, אני סבורה שיש לראות את כל העבירות כאירוע אחד ולקבוע להם מתחם ענישה אחד.

לאור כל המפורט אני קובעת מתחם ענישה הנע בין 5-8 שנות מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

העונש ההולם לנאשם

13. באשר לעונש הראוי במסגרת המתחם, הנאשם הוא צעיר ללא עבר פלילי. הוא הודה וחסך בזמן ובצורך בעדות הסוכן הסמוי. התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם חיובי בעיקרו, והוא מעיד, מעבר להודאה הפורמלית, על תחילתה של הפנמת הפסול במעשיו של הנאשם ועל רצון ויכולת לתפקוד נורמטיבי. יש לקוות כי הנאשם יתמיד בגישה זו, ינצל את תקופת המאסר לקידומו האישי ולאחר שחרורו ממאסר יחזור לדרך הישר.

14. לאור האמור אני סבורה שיש לגזור על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה, ואני דנה אותו לעונש כמפורט להלן

1. מאסר בפועל לתקופה של 5 שנים שיימנו החל ממעצרו של הנאשם.

2. מאסר על תנאי ל-8 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירה בנשק או נסיון לעבור עבירה כאמור.

3. קנס בסך 10,000 ₪ שישולם עד יום 15.7.22.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א ניסן תשפ"ב, 12 אפריל 2022, במעמד הצדדים.